

Sygn. akt VIII Gz 114/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Wojciech Wołoszyk

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2019 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 7 marca 2019 r., sygn. akt VIII GC 827/19 upr

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu. Sąd zważył, iż stosownie do art. 202 kpc, niewłaściwość sądu dającą się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Zasadą jest, że ilekroć powództwo jest wytaczane do sądu, który nie jest sądem właściwości ogólnej lub wyłącznej, a właściwość sądu nie wynika bezpośrednio z przytoczonych okoliczności faktycznych, powód powinien wskazać w pozwie okoliczności uzasadniające właściwość sądu (tak: uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 09.06.2005 r., III CZP 28/05, OSNC 2006, Nr 4, poz. 61 i z dnia 21.11.2006 r., III CZP 101/06, OSNC 2007, Nr 7-8, poz. 103).

Strona powodowa w przedmiotowej sprawie nie uzasadniła właściwości Sądu Rejonowego w Bydgoszczy. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Bydgoszczy i żądając przekazania sprawy do Sądu Rejonowego miejscowo właściwego według właściwości ogólnej.

Stosownie do treści art. 27 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z właściwością ogólną, powództwo wytacza się przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. Miejscem zamieszkania pozwanego jest miejscowość S.. W związku z powyższym sprawę przekazano SR dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu.

Postanowienie zaskarżył powód zarzucając :

1. naruszenie prawa materialnego, to jest art. 454 § 1 zd. 2 i § 2 k.c., poprzez jego niezastosowanie i brak uwzględnienia powoływania się przez powoda na miejsce wykonania umowy (świadczenia bezgotówkowego) jako podstawę właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, co jednoznacznie wynika z treści pozwu i załączonych doń dokumentów oraz brak uwzględnienia, iż w przypadku gdy dłużnik nie zastosował się do żądania

zapłaty na wskazany przez powoda rachunek bankowy, miejscem spełnienia świadczenia jest siedziba wierzyciela - powoda;

2. naruszenie prawa procesowego, to jest: art. 31 k.p.c. w zw. z art. 34 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i brak uwzględnienia charakteru sporu między stronami i możliwości wytoczenia powództwa według miejsca wykonania umowy, na co powoływał się powód w uzasadnieniu pozwu; art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez błędne wskazanie podstawy faktycznej swojego rozstrzygnięcia i pominięcie przez Sąd twierdzeń powoda zawartych w treści uzasadnienia pozwu, iż właściwość Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wynika z wartości przedmiotu sporu, miejsca spełnienia świadczenia oraz gospodarczego charakteru sporu,

a także brak ustalenia iż powód powoływał się na oddawczy charakter dochodzonego świadczenia pieniężnego i w konsekwencji na powinność jego spełnienia w miejscu siedziby przedsiębiorstwa wierzyciela - powoda.

Ponadto Sąd pominął w swoich rozważaniach zawnioskowany przez powoda dowód z dokumentu - Faktury Nr (...) z dnia 22 czerwca 2018 roku, w którym wskazany jest rachunek bankowy należący do powoda;

Powód wnosil w konsekwencji o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Należy przyznać rację powodowi , iż przytoczył w pozwie okoliczności faktyczne uzasadniające właściwość przemienną Sądu, określoną według miejsca wykonania zobowiązania , co potwierdzają także załączone do pozwu dokumenty.

Sąd podziela pogląd wyrażony m. in. w postanowieniu SO w Bydgoszczy z 21 września 2017 roku, wydanym w sprawie sygn. akt VIII Gz 129/17 oraz w postanowieniu SO w Bydgoszczy z dnia 1 grudnia 2017 roku, wydanym w sprawie sygn. akt VIII Gz 170/17 , iż w sytuacji gdy powód skutecznie powołał się na oddawczy charakter dochodzonego świadczenia pieniężnego i w konsekwencji na powinność jego spełnienia w miejscu zamieszkania (siedziby przedsiębiorstwa) wierzyciela (art. 454 § 1 zd. 2 i § 2 k.c.) (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r., III CZP 28/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 61) , to mógł – w myśl art. 31 w zw. z art. 34 k.p.c. – wytoczyć powództwo przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy jako właściwym dla miejsca wykonania umowy przez pozwanego. Przez „miejsce wykonania umowy” w rozumieniu art. 34 zd. 1 in fine k.p.c., nie zawsze można bowiem rozumieć miejsce wykonania umowy (zobowiązania) jako całości, bowiem decydujące znaczenie może mieć miejsce wykonania poszczególnych obowiązków stron ustalone przy zastosowaniu norm prawa materialnego, tj. z uwzględnieniem art. 454 k.c. W związku z tym miejsce to może być odmienne dla każdej ze stron umowy zarówno w stosunku do wszystkich zobowiązań wynikających z umowy, jak i do każdego zobowiązania z osobna. W ramach jednego stosunku umownego może więc być uzasadniona właściwość różnych sądów (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 lipca 2013 r., I ACz 1075/13, LEX nr 1342351).

W orzecznictwie nie budzi wątpliwości pogląd, że w przypadku gdy dłużnik nie zastosował się do żądania zapłaty na wskazany przez wierzyciela rachunek bankowy nie ma podstaw do uznania, że miejscem spełnienia świadczenia jest siedziba banku (lub jego oddziału) prowadzącego ten rachunek. Za miejsce spełnienia świadczenia należy w takim przypadku, ze wszystkimi tego konsekwencjami procesowymi, uważać siedzibę (miejsce zamieszkania) wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 14 lutego 2002 r., III CZP 81/01, OSNC 2002, nr 11, poz. 131). Sądem właściwym dla tej siedziby jest SR w Bydgoszczy. Gdyby jednak nawet przyjąć , idąc za argumentacją pozwanego , że właściwy jest sąd , w którym powód posiada rachunek bankowy , to również właściwy będzie SR w Bydgoszczy. Należy bowiem wskazać , iż (...) , prowadzący ów rachunek ma siedzibę w B. (por. dane zamieszczone w Krajowym Rejestrze Sądowym).

W związku z powyższym zaskarżone postanowienie należało uchylić na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.